TINGENE I MIN FARS HUS

ET SCENARIE AF ANN KRISTINE ERIKSEN

Kære spilleder,

Tak fordi du vil køre mit scenarie. Inden du går i gang med at læse, skal du vide, at jeg ikke selv vokset op i en familie påvirket af Hoarding Disorder. Dette scenarie ikke er en autoritet på området, selv om jeg naturligvis har lavet research, så godt som jeg kunne.

Scenariet er en fortælling om ting, søsterskab og komplicerede følelser. Jeg har selv et halvsært forhold til de ting jeg omgiver mig med og ved at døde genstande, kan være mærkelige proxy, som gamle følelser og kærlighed nogle gange kommer til udtryk igennem.

Jeg håber du vil nyde at læse og spille scenarie. Nu er det ikke længere mit, men dit og spillernes – tag det og løb med det.

Hvis du har spørgsmål inden spilstart, så tøv ikke med at skrive til mig annkristine.eriksen@gmail.com.

Tak for din hjælp,
Ann

Tak til
Nynne Søs Rasmussen, Peter Fallesen, Klaus Meier Olsen for **gennemlæsninger** og **sparring**

Danny Meyer Wilson for **sparring**, **spiltest** og **blindtest**

Signe Løndahl Hertel, Naya Marie Nord, Mikkel Bækgaard, Kathrine Lindequist Abel og Jofrid Regitzesdatter for **spiltest**

Britt Charlotte Eriksen for **søsterskab**

Idé, tekst og layout Ann Kristine Eriksen

Dette scenarie har især hentet **inspiration** fra *Kæphest* af Nynne Søs Rasmussen og *Væk* af Klaus Meier Olsen

Indledning _____ *1*

Om Hoarding Disorder _____ *2*

Rollerne _____ *3*

Bipersoner _____ *5*

Opbygning og scener _____ *6*

Virkemidler _____ *8*

Huset _____ *9*

Stemningen _____ *10*

Sådan spilledes scenariet _____ *11*

Inden I går i gang _____ *12*

Opvarmning _____ *14*

SCENEKATALOG _____ *15*

IBEN _____ *30*

BITTEN _____ *36*

ROSE _____ *42*

Indledning

Tingene i min fars hus er et skævt socialrealistisk, drama, der handler om svigt, søsterskab og forsoning. Det er samtidig en fortælling om menneskers forhold til ting – de ting vi vælger at omgive os med og de ting vi vælger fra.

De tre søstre Iben, Bitten og Rose skal rydde op i deres afdøde fars hus. Han led af Hoarding Disorder (Samlermani) det meste af sit liv og gennem deres barndom akkumulerede han så mange ting, at de til sidst fremmedgjorde søstrene fra deres hjem, fra faren og fra hinanden. Det kom endda så vidt at Bitten og Rose som teenagere blev fjernet fra hjemmet. Som voksne er de alle tre, på papiret, kommet godt ud på den anden side, men det er som om tingene i huset stadig spøger. Nu skal deres barndomshjem gøres klar til salg og for første gange i lang tid mødes de tre søstre, for at se huset og hinanden i øjnene.

Tingene i min fars hus består af **fem akter**, der udspiller sig mens søstrene rydder op i huset, suppleret af en række flashbackscener til deres barndom og teenageår. Hver akt er centreret omkring det rum som Iben, Bitten og Rose rydder op i. Jo længere de kommer i deres oprydning af huset, desto mere intime bliver rummene og minderne, og desto tætter kommer de på far.

Rollespillet er bygget op omkring fem oprydningssekvenser som alle udspilles kronologisk. Her skaber spillerne sammen husets indhold og udseende gennem beskrivelser og karakter- og fortællerollespil og udforsker søskenderelationen. Under oprydningen spiller i forskellige flashback-scener, som ikke foregår kronologisk, men i stedet knytter sig til et eller flere tema i husets rum. Mellem akterne ligger der tre intermezzo-scener, som har fokus på den enkelte rolles relationer.

Tingene i min fars hus har to **virkemidler**. Det første hedder *tingene nedskrevet* og er en mekanisme, hvor I undervejs noterer jer alle de vigtige genstande, som i løbende beskriver, for bedre at kunne sætte dem i spil i scenerne. Det andet hedder *de tre plasticstole.* Det er små positive pausescener, som du og spillerne kan benytte jer frit af, til at sætte fokus rollernes voksen-dilemmaer, deres eksterne relationer og skabe forsoning mellem søstrene.

Scenariet slutter når huset er ryddet op. Rollerne kan ikke vælge at springe fra inden det sidste værelse er afviklet, men følelsesmæssigt er slutningen ret åben. Om søstrene i sidste ende forsoner sig helt med hinanden og sig selv, er op til spilgruppen.

Som **spilleder** skal du guide spillerne godt gennem huset og hjælpe dem til at få deres konflikter i spil bedst muligt. Det er også dig som bestemmer, hvor mange og hvilke flashbackscener I skal spille undervejs. Langt de fleste scener udspilles udelukkende mellem Bitten, Iben og Rose, undtagen intermezzo-scenerne. Her spiller du henholdsvis Roses plejemor Jytte, Bittens eksmand Markus og Ibens kæreste Hannah.

Scenariet kan både spilles **fysisk**, rundt om et bord, og på de fleste **online-platforme**. I behøver ikke den store opvarmning, men da scenariet indeholder nogle lidt tunge temaer, så tag en god snak inden i går i gang.

Scenariet er sat til at vare 3-4 timer.

Om Hoarding Disorder

Folk der lider af Hoarding Disorder (HD), har en tendens til overdrevent at samle og gemme ting, som i andres øjne er værdiløse. De har stor modvilje mod at skille sig af med deres ting og de akkumulerede genstande kan have en alvorlig effekt på deres omgivelser, sundhed og levevilkår.

Mennesker med HD indsamler, gemmer og opbevarer genstande, fordi de bliver overdrevent knyttet til dem – også selv om deres omgivelser ikke kan forstå hvorfor. Det kan være fordi de er overbevist om, at genstanden kan bruges i fremtiden. Fordi den har en æstetisk værdi eller fordi den giver dem glæde og de er bange for, at den glæde forsvinder, hvis genstanden forsvinder. Folk med HD oplever ofte problemer i deres familie- og venne-relationer. Ligesom det kan være svært for dem at opretholde et arbejdsliv. Ensomhed og isolation er desværre ofte en stor del livet for en person med HD.

For et godt og sobert overblik over HD anbefaler jeg denne video, som. varer ca. 6 minutter. Videoen er på engelsk, men speakeren taler tydeligt og giver et godt indblik i HD som psykisk lidelse. Hvis dine spillere er komfortable med at se videoer på engelsk, syntes jeg også, at I skal se den sammen inden i spiller scenariet.

https://www.youtube.com/watch?v=cmcFem8UlaA

Rollerne

Livet med en far med HD har påvirket de tre roller, på hver deres måde. Søstrene bærer rundt på en masse bagage og de har sjældent været i stand til at tale åbent, om det svigt de oplevede fra deres far og hinanden. I stedet har følelser og frustrationer manifesteret sig i deres meget forskellige forhold til ting. Rationelt set ved de alle tre godt, at samlermanien var en alvorlig sygdom og at samleriet ikke var deres fars skyld. Alligevel sidder Iben, Bitten og Rose tilbage med følelsen af at være blevet svigtet og de bebrejder især hinanden. Fortiden har været svær og nutiden er fyldt med komplicerede tanker, miskommunikation og skyldfølelse. På trods af alt elsker Iben, Bitten og Rose hinanden, men kærlighed er mærkelig og ofte er det de mennesker vi elsker mest, som vi lettest støder fra os.

IBEN, den ældste

Iben er i dag 35 år og er blevet en succesfuld forfatter. Hun bor alene i en minimalistisk indrettet københavnerlejlighed, hvor hun dyrker tomhed og hvide vægge. Iben har gennem mange år dannet par med Hannah, men på det seneste er det blevet tydeligt, at de vil forskellige ting og forholdet knager. Som barn var det Iben der tog ansvar for sine mindre søstre og for hjemmet, selv om hun ikke kunne overskue konsekvenserne. Iben var den der kæmpede hårdest for at holde husets indhold hemmeligt og holde kommunen væk. Da hun selv flyttede hjemmefra, indså hun hvor fucked-up hele situationen var og ringende selv til kommunen, som fjernede Bitten og Rose. For et par år siden begyndte Iben at skrive på en selvbiografi om sin opvækst og om huset, men hun har ikke fortalt det til sine søskende endnu.

Iben er præget af sin uvilje til at ville knytte sig til ting og mennesker, samt sin stædighed og kompromisløshed. Hun har stadig dårlig samvittighed overfor sine søstre og har svært ved at tilgive sig selv. Men Iben bliver også vred og uforsonlig, når søstrene lufter deres frustrationer. Hun var også bare et svigtet barn, der gjorde det bedste hun kunne. Iben ser helst at alle tingene i huset bare bliver kylet på lossepladsen.

BITTEN, midterbarnet

Bitten er 31 år og lever af at være blogger og influencer. Hun bor i et ny-istandsat rækkehus nord for København, sammen med sin lille søn Pelle. Bitten er lige blevet alene og kæmper for at få hverdagen hænge sammen. Det var renoveringen af drømmehuset, der i sidste ende knækkede hendes forhold. Men det kan man ikke se på hendes blog og på Instagram, hvor alting stadig fremstår idyllisk og normalt. Som barn var Bitten den mest konfliktsøgende af de tre søskende. Hun havde brug plads til at udtrykke sig kreativt, men følte aldrig at der var rum til hende. Hun havde mange sammenstød

med Iben og med sin far, men endte altid med at blive sat på plads eller give sig. Da Bitten og Rose blev fjernet fra hjemmet, lovede Bitten sin lillesøster, at de ville blive sammen. Men da hun så plejefamiliens hjem, valgt hun i stedet at flytte hjemmefra i en ungdomsbolig. Selvom Rose har sagt, at Bitten er tilgivet, så tror Bitten ikke rigtig på hende.

Bitten er et menneske i konstant søgen efter sig selv. Hun skifter ofte stil og hobbier i forsøget på at skabe en autentisk selvfortælling. Det har været svært for hende at acceptere sin plads som både den svigtede og den svigtende. Hun har især svært ved at se Rose i øjnene. Måske fordi hun er bange for, at Roses inderst inde føler den samme vrede, som hun selv har overfor Iben. Bitten håber på at finde en håndfuld genstande, som hun kan gøre instagram-lækre og som kan skabe "personlighed" i hendes hus. Resten skal bare ud.

ROSE, lillepigen

Rose er 29 år og arbejder som sygeplejeske. Hun bor alene i en toværelses lejlighed, kun få kilometer fra sit barndomshjem. Rose har hele tiden været i tæt kontakt med sin far og har været den mest nærværende af søstrene i hans sidste tid. Op til hans død satte hun nærmest hele sit liv på pause for at passe ham. Roses lejlighed er tæt indrettet med loppefund, tykke tæpper og massevis af planter. Hun er dybt knyttet til sine ting og de minder der ligger i dem, men hun lever også med en iboende frygt, for at ende som sin far. Som barn var Rose den mest medgørlige af søstrene, men hun var også den som hendes far viste mest kærlighed overfor. Iben havde sit martyrium og Bitten gjorde oprør, men Rose fik det bedste ud af situationen. Som voksen har hun udviklet et nærmest romantisk syn på sin barndom. Den mest ulykkelige tid hun husker, var da hun som 13-årig blev sat i pleje og hendes far var indlagt.

Rose er typen der altid giver mere end hun tager. Hun sætter en ære i at være en mægler og en omsorgsperson. Rose har svært ved at give slip på den lyserøde fortælling hun har om sin barndom og hun er skeptisk overfor sine søstres følelser af svigt. Det var Rose som insisterede på, at de sammen skulle rydde op i huset. Hun vil have lov til gå alting igennem, mærke efter med hjertet og beholde de helt rigtige minder. Iben og Bitten skal ikke bare have lov til at smide det hele ud.

Bipersoner

FAR er ikke til stede som karakter i scenariet. Han findes kun gennem tingene i huset. Da scenariet starter, er der gået omkring en måned siden han blev begravet. Han døde efter længere tids sygdom med dårligt hjerte og mange indlæggelser. Fars liv har især være præget af Hoarding Disorder og medfølgende depressioner, som i perioder har fået ham indlagt på en psykiatriske afdeling. Far har altid elsket sine børn, men i perioder har han ikke magtet at give dem et stabilt hjem.

HANNAH er Ibens kæreste. De har været sammen i snart syv år, men deres samliv er svært i øjeblikket. Hannah har svært ved at få Iben til at åbne op og føler sig afvist i forholdet. Især fordi Iben stædig insisterer på, at hun ikke vil flytte sammen og dele sit hjem og sin hverdag med Hannah. I scenariet spiller du Hannah

MARKUS er Bittens ekskæreste og far til Pelle. Det var Markus, som forlod Bitten, ligesom de var blevet færdige med at ombygge og indrette et hus sammen. Det var stresset omkring renovereingen og det generelle perfekthedspres omkring Bittens blog og influencerliv, der fik ham til at kaste håndklædet i ringen. I scenariet spiller du Markus

JYTTE er Roses plejemor. Selv om Rose havde mange sorger og problemer da hun først kom i pleje, er de to blevet meget tætte med årene. Jytte er en gæv landmandskvinde, som siger tingene ligeud. Hun vil gerne have Rose til at passe mere på sig selv og syntes ikke at oprydningsarbejdet umiddelbart virker som en sund mental øvelse – det er sikkert også sundhedsfarligt. I scenariet spiller du Jytte.

OM MOR

Mor er ikke til stede i scenariet. Hun forlod familien da Rose var omkring to og død nogle år senere i en trafikulykke. Fars HD blev til dels katalyseret af mors svigt og senere hendes død, men derudover er hun ikke en vigtig skikkelse i søstrenes liv. Mor er nærmere fantasien om, hvordan familielivet også kunne have været. Især for Rose.

Opbygning og scener

Scenariet er opbygget med en prolog, fem akter og en epilog. Hver akt består primært af en oprydning-sekvenser i nutiden og flashbackscener til Iben, Bitten og Roses barndoms- og teenageår. Derudover er der indlagt tre intermezzo-scener, som udspiller sig mellem den enkelte rolle og en biperson (Jytte, Hannah eller Markus), der opsøger dem midt i oprydningen.

Akterne

Første akt udspiller sig i gangen med temaerne indenfor/udenfor og lugten
Anden akt i køkkenet med temaerne mad og måltider
Tredje akt i stuen/spisestuen med temaerne leg og jul og fødselsdage
Fjerde akt i børneværelset med temaerne almindelige børn og teenageliv
Femte akt på og til sidst i fars soveværelse med temaet far

Du finder en uddybning af alle temaer i næste afsnit *Huset* og i scenekataloget.

Oprydningen

I scenariets nutid og rammefortælling følger vi Iben, Bitten og Rose, mens de rydder op og bevæger sig gennem husets forskellige rum. Oprydningen foregår gennem både førstepersons rollespil (dvs. spillerne taler som deres karakterer) og fortællerollespil – spillerne beskriver hvad deres karakterer gør, mens de rydder op og hvordan huset ser ud. Undervejs i oprydningen hjælper du med at skabe fortællingen, ved at spørge ind til karakternes følelser, tanker og handlinger. Du kan også bede spillerne om beskrivelser af husets rum og hjælpe dem til at opsætte små interaktioner og konflikter. Du finder beskrivelser af de forskellige rum og forslag til spørgsmål og spilstyring i scenekataloget. I stedet for at se oprydningen som egentlige scener med ét stramt fokus, så skal du hellere se de forskellige rum som længere løse spilsekvenser, med mange muligheder. Nogle rum vil lægge mere op til lange beskriver, mens andre rum udelukkende vil omhandle én enkelt konflikt – måske endda en konflikt omkring én enkelt genstand.

Du bestemmer selv hvor **lang tid** I bruger på hvert rum. Nogle gange vil spillet lægge op til en længere fordybning og andre steder vil i komme direkte til temaets kerne. Tidsmæssig asymmetri er nogle gange bedre end symmetri, for ellers kan scenariet gå hen og blive monotont.

Når rollerne er færdige i et rum og er rykket videre til det næste, kan I ikke gå tilbage. *Der skal hele tiden være fremdrift i scenariet.*

Flashbackscener

Undervejs, mens rollerne i nutiden rydder op sammen og spillerne går på opdagelse i settingen, kan du sætte **flashbackscener** som omhandler rollernes barndom i huset. Disse scener er korte og primært drevet af karakterdialog.

Flashbackscenerne udspilles ikke kronologisk, men er bestemt af det tema som er i rummet. Det er dig som bestemmer, hvor mange flashbackscener I skal spille og hvornår de passer ind i jeres spilsekvens. I scenekataloget finder du beskrivelser af alle flashbackscenerne. Ud over info om selve scenen, står der også, hvor gamle søstrene er i scenen.

Der er skrevet 5-6 flashbackscener til hvert rum, så du skal ikke bruge dem alle sammen. Ellers bliver scenariet alt for langt. I stedet skal du udvælge dem som bedst understøtter rollernes indre og ydre konflikter. Flashbackscenerne kan både eskalere og nedtrappe en konflikt, eller dreje spillet i en helt ny retning, hvis der er behov for det. *I sidste ende er det et spørgsmål om din fornemmelse for jeres spilsituation.*

Der er flashbackscener tilknyttet alle rummene undtagen **Fars soveværelse**, som markerer spillets afslutning og derfor skal fokusere på at afrunde spillet i nutiden.

Intermezzoer

Mellem de forskellige rum, er der tre intermezzoer, hvor den enkelt rolles forhold til sine øvrige relationer kommer i spil. Det er små scener, hvor du spiller henholdsvis Ibens kæreste Hannah, Bittens ekskæreste Markus og Roses plejemor Jytte. Intermezzoscenerne udspiller sig ude foran huset, mens oprydningen står på og giver rollen mulighed for at synliggøre nogle konflikter eller tanker, som ellers ikke ville blive udspillet mellem søstrene alene.

Prolog og epilog

Scenariet starter og slutter samme sted - ude foran huset. Inden rollerne giver sig i kast med oprydningen, skal I først spille en kort **prolog**, hvor Iben, Bitten og Rose står i forhaven sammen, for første gang i lang tid, og tager mod til at åbne hoveddøren. Når spillerne har været alle rummene igennem, huset er tomt og rengøringsfirmaet kan rykke ind, spiller I en kort **epilog** ude foran huset igen. Når søstrene forlader haven, enten sammen eller hver for sig, så slutter scenariet.

Virkemidler

Scenariet har to virkemidler *Nedskrevne ting* og *De tre plasticstole*. Det er værktøjer til at skabe en dynamisk fortælling, med god plads til scenariets tematikker og konflikter.

Nedskrevne ting

Jo længere I kommer i scenariet og jo mere spillerne interagerer med huset, desto flere ting vil blive en del af jeres fælles fortælling. I løbet af scenariet skal I skrive de ting ned, som rollerne interagere med. Det behøver ikke være 100% alle genstande, som I nævner under spillet, men sørg at I løbende skriver en hel del ned fra start til slut. Man ved aldrig, hvad der kan blive interessant og vigtigt i fortællingen.

Hvis I spiller scenariet fysisk **rundt om bordet**, fungerer mekanikken ved at du og spillerne simpelthen løbende skriver genstandende ned på små lapper papir og lægger dem ind på midten af bordet med teksten opad. Det giver jer mulighed for at huske, hvilke fysiske ting i har sat i spil, så I kan inkorporere dem i oprydningssekvenserne eller i flashbackscenerne. Sedlerne bliver samtidigt en fysisk manifestation af alle de genstande, som faren har samlet gennem tiden.

Spiller i scenariet **online** (på zoom eller discord) så bruger I fællechatten til at skrive genstandende ned, så der løbende kommer en længere og længere liste af ting. Ligesom ved en fysisk gennemspilning, giver det også et bedre overblik over de ting, der tidligere har været sat i spil, så de kan inkorporeres i oprydningssekvenserne eller i flashbackscenerne.

Obs. Spiltest har vist at Zoom fungerer bedre til dette virkemiddel end Discord, fordi man på Zoom nemt kan se chatten og alles video samtidigt.

De tre plasticstole

Udenfor huset står der tre plasticstole. Her sidder Iben, Rose og Bitten og tager deres velfortjente pauser fra oprydningen. *De tre plasticstole* er et frirum til når tingene og minderne bliver for meget indenfor. Her er der ingen beskrivelser eller fortællesekvenser af ting eller rum, kun stille snak mellem de tre søstre. Når Iben, Bitten og Rose sidder sammen ude på stolene og kigger ud på villavejen, kan de altid finde en lille ekstra rest forståelse for hinanden. Ligegyldigt hvor konfliktfyldt et skænderi har været, eller hvor hårde ord der er blevet sagt, så ender en pause på plasticstolene altid lidt mere kærligt end den startede.

De tre plasticstole er et værktøj til både dig og spillerne – alle kan sætte små scener, derude, når de syntes det passer ind i fortælling eller gerne vil have en bestemt historie i spil.

Obs. *De tre plasticstole* er et godt sted at udspille rollernes mere nutidige konflikter. Det kan være Iben modtager et opkald fra sit forlag eller Bitten sidder og skriver sammen med sin ekskæreste eller er på Instagram men de sidder sammen derude.

Huset

Søstrenes barndomshjem ligger på en villavej et sted i en ligegyldig forstad. Området består primært af velklippede og veltilrettelagt haver, der folder sig ud foran pæne rødstenede muremestervillaer og gule etplanshuse. Vejen ville næsten være lidt for idyllisk, hvis ikke det var for dette ene hus. Nedslidt og med affald og gammelt ragelse strittende ud til højre og venstre. Huset er i to plan, med skrå vægge på førstesalen. Det har engang været kalket hvidt, men det meste er skallet af nu. Stakittet hælder indad og har en sær udefinerbar farve (måske var det også engang hvidt). Græsset er groet vildt – der hvor der stadig er græs og den gamle plæneklipper står midt i det hele og ruster på livet løs. Havelågen er pillet af hængslerne og smidt ind på plænen. Der er alligevel ikke nogen, som gider gå ind i haven. Ude foran hoveddøren står der tre mosgroede plastichavestole.

Indenfor i huset møder man først en entre med en trappe, som går op til førstesalen og ned til kælderen. Der en hel del døre og åbninger fra gangen og videre ind i huset. De fører ud til køkkenet og ind til stuen og spisestuen, som også hænger sammen, og ud til det ekstra rum, som måske engang var et kontor/gæsteværelse. Ovenpå er der en lille repos, et badeværelse, fars soveværelse og det børneværelse, som Iben, Bitten og Rose delte engang.

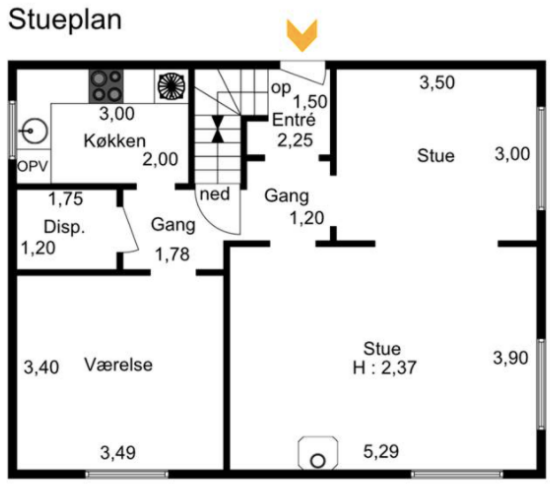

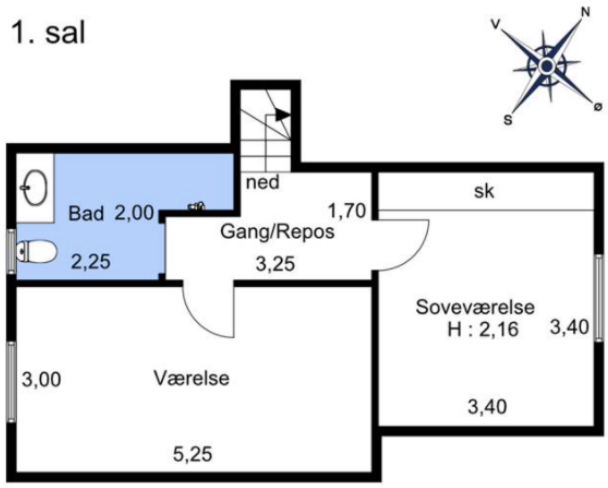

Husets forskellige rum og værelser, har hver deres temaer tilknyttet. Disse kan hjælpe dig og spillerne med at skabe indhold og rollespil inde

i huset, men de er også definerende for flashbackscenerne.
Gangen er det rum hvor scenariet starter. Det er her, hvor kontrasten mellem **indenfor og udenfor** størst. I gangen fylder især de utallige breve fra kommunen, som gennem tiden er dumpet ind gennem brevsprækken. Det er også i gangen hvor husets og tingenes **lugt** er tydeligst.

Køkkenet har, som i mange andre familier, dannet rammen om **mad** og **måltider**. Både de lykkelige og mindeværdige, de eksperimentelle og dem som var uspiselige eller slet ikke var der.

Stuen/spisestuen har dannet rammen om timers vidunderlig **leg**. Det var et nemt og spændende sted at lege jorden er giftig eller gemmeleg. Det store spisebord med plads til 12 var perfekt til hulebygning. Men det vækker også minder, om de gæster som aldrig kom og om de **julemiddage** og **fødselsdagsselskaber** som ikke blev holdt.

Børneværelset var i lang tid næsten upåvirket af fars ting – indtil det ikke var det mere. Her kunne Iben, Bitten og Rose drømme om at være **almindelige børn** og **teenagere**, som byttede tøj og skændtes om ligegyldige ting.

Fars soveværelse var det eneste forbudte værelse i hele huset. Ingen af søstrene har været derinde i årevis. Det er et værelse som indeholder en dybere fortælling om deres **far** som menneske. Det kommer især til udtryk, gennem det gamle fotoalbum, som søstrene finder derinde.
Inden scenariet begynder, skal du fortælle spillerne om husets ydre. Du kan vælge at læse min tekst op eller parafrasere over den. Spillerne skal have et godt indblik i husets opbygning, de forskellige rum og deres tematikker. Du skal ikke komme nærmere ind på, hvordan huset ser ud indvendigt, hvordan det er indrettet og hvordan det opleves. Præcis hvilket syn der møder søstrene på den anden side af døren og hvor mange/hvilke ting der er i huset, er noget I skaber sammen gennem jeres rollespil.

Stemningen

Tingene i min fars hus er et scenarie med mange socialrealistiske elementer, men det er ikke som sådan en realistisk fortælling. Især ikke når det kommer til psykisk sygdom eller anbringelsessystemet. Scenariet omhandler en god portion svigt og barndomstraumer, men det er **ikke** et scenarie hvor I skal dykke ned, i de absolut dybeste afkroge af menneskelig elendighed. Når I skaber husets indhold sammen, skaber I også den mængde af traumer, som søstrene har levet med og det er vigtigt at finde en balance mellem de gode og dårlige minder. På den ene side skal søstrenes

konflikter og følelser være forståelige, men spillerne skal heller ikke sidde og undre sig over, hvorfor de ikke er mere fucked-up. Scenariet kan sagtens spilles med forskellige niveauer af dysterhed, så længe I er enige, om hvad det niveau er. Nogle spilgrupper vil spille mere på det socialrealistisk, mens andre vil have det bedre, med en lettere 'quirky' stemning og sort humor. Det vigtigste er, at I ikke kommer til det punkt, hvor nogen finder en afhugget hånd i et skab eller 30 glas med fars urin i soveværelset. Husk, i sidste ende er scenariets kerne søstrenes forhold til i hinanden og hvis huset og rodet er uendeligt traumatisk 100% af tiden, så flytter det fokus fra kernen.

Sådan spilledes scenariet

Tingene i min fars hus er et scenarie, hvor dit arbejde som spilleder, afhænger meget af jeres gruppe. Nogle spilgrupper vil tage bolden, løbe med den og have en fest med at beskrive huset og skabe omgivelserne og tingene. De vil ofte let kunne sætte rollernes konflikter i spil og gøre god brug af de *tre plasticstole* som virkemiddel. Her skal du sørge for at spillet er balanceret og sørge for at konflikter med potentiale ikke bliver glemt.

Andre spilgrupper vil skulle have din støtte og guides mere bestemt gennem oprydningssekvenserne. Har du er mere stille gruppe skal du være mere på og aktiv med at stille spørgsmål, opstille små interaktioner og bede spillerne eksplicit om beskrivelser af de forskellige rum.

Min anbefalinger til afviklingen

- Hav godt styr på flashbackscenerne i scenekataloget.

- Hvis én rolle dominerer meget under oprydningen, kan du give de andre mere spilplads ved at sætte flashbackscener, som fokuserer på de andre to roller.

  - Hold pauser mellem akterne og spørg gerne ind til spillernes oplevelser undervejs. Går det får hurtigt langsomt, vil de gerne have nye konflikter i spil eller er der andre vanskeligheder. Det er især vigtigt hvis I spiller online.

  - Hvis I spiller scenariet online så sørg for alle har sat deres skærm til *gallery-mode*, så alle kan se alles ansigter lige meget.
  - Hav om muligt scenariet printet foran dig, også selv om I spiller online.

Inden I går i gang

Hvis du kører dette scenarie til Fastaval 2021, er der en stor sandsynlighed for at dig og spillerne mødes online. Det er i sig selv ikke noget problem, for scenariet er testet online og det virker fint. Men online rollespil kan alligevel være en barriere. Så hvis du og spillerene ikke på forhånd kender hinanden alle sammen, er det en god ide at bruge lidt ekstra tid på at alle er glade og trygge.

Hej og velkommen

Start med at sige hej og få alle til at præsentere sig. Bed spillerne om på skift at fortælle lidt om deres rollespilserfaring og hvorfor de syntes netop *Tingene i min fars hus* kunne være fedt at spille. Har de erfaringer med lignende scenarier eller har de grebet chancen for at prøve noget helt nyt? I må også godt snakke lidt om jeres forskellige erfaringer med rollespil og især onlinerollespil, hvis scenariet kører digitalt – hvad I gode erfaringer med og hvad har virket mindre godt.

Forventningsafstem

Scenariet kan spilles i mange forskellige retningen stemningsmæssigt og derfor er det **meget vigtigt** at I forventningsafstemmer hvor dyster jeres fortælling skal være. Det kan også være, at der sidder en spiller derude med erfaring med HD eller lignende. Det er enormt vigtigt at du får afklaret, hvordan du og de andre spillere forholder sig til det.

Snak om scenariet

Tal først om scenariets overordnede fortælling.

- Det handler om tre søstre som sammen rydder op i deres afdøde fars hus.
- Spillet fokuserer hovedsageligt på deres indbyrdes forhold, som i begyndelsen er ret svært.
- De har oplevet nogle svigt i deres barndom, primært på grund af deres fars samling af ting. Det har de håndteret på meget forskellig vis.
- Scenariet har nogle fikserede punkter, som da Iben flytter hjemmefra og Roses anbringelse, men ellers er fortællingen ret åben.
- Far elskede sin børn, men han magtede ikke altid at tage sig af dem. Han har både haft gode og dårlige perioder.
- Far eksisterer ikke som rolle, kun i form af tingene.

Der er tre temaer

- Søsterskab
- Forsoning
- Komplicerede forhold til ting.

Fortæl om huset og scenariets opbygning

- Sådan ser huset ud!

- I gennemspiller fem oprydningssekvenser i nutiden
- Hver oprydningssekvens er centreret om et rum.
- Under oprydningen skaber I husets indhold sammen og rollespiller løbene rollernes konflikter omkring tingene
- Du sætter løbende flashbackscener
- Der er tre intermezzoer, hvor rollerne bliver opsøgt af birollerne Jytte, Hannah eller Markus.
- Rollerne kan ikke vælge at opgive oprydningen undervejs.

Om virkemidlerne

- De tre plasticstole er et redskab til at skabe scener der ender positivt.
- De tre plasticstole kan bruges til at udspille tanker og føleler som rollernes har omkring deres voksenliv
- Nedskrevne ting bruges til at huske på de vigtige ting som spillerne finder undervejs
- Nedskrevne ting kan bruges som en fysisk illustration af alle tingenes omfang.

Husk - Både du og spillerne kan bruge begge virkemidler

Jeres forhold til ting og HD

Tag derefter en snak med spillerne, om hvad jeres personlige forhold til ting er. Hvis du har en god historie fra dit eget liv, som omhandler dit forhold til ting, må du gerne dele den med spillerne (du kan også bare finde på en god historie eller hugge nogle andres).

Snak også med spillerne om Hoarding Disorder. Det er en vigtig del af fortællingen, men det er også en svær lidelse ude i den rigtige verden, som I skal have respekt for. Se eventuel denne video sammen https://www.youtube.com/watch?v=cmcFem8UlaA

Rollerne

Til sidst fortæller du spillerne om de tre roller Iben, Bitten og Rose.

Jeg vil lade det være op til dig, om spillerne selv vælger den rolle de bedste syntes om, eller du hellere vil caste mere målrettet – det kommer i sidste ende an på dit temperament og spilgruppen. Iben kan nemt blive en dominerede karakter, så hvis du har en spiller der fylder meget, skal vedkommende måske have en anden rolle.

Opvarmning

Når spillerne har læst deres roller og eventuelle spørgsmål er blevet besvaret, I har hentet vand, røget, været på toilettet etc. er scenariet næsten klar til at gå i gang.

Som en enkelt lille opvarmningsøvelse inden, skal spillerne først fortælle hinanden om, hvordan karakterenes boliger se ud. Du kan spørge ind til:

- Hvordan er hjemmet indrettet stilmæssigt?
- Hvad er den vigtigste genstand rollen har i sit hjem?
- Hvad siger andre mennesker om boligen?
- Hvordan ser en perfekt hjemmedag ud for rollen?

Start med Rose, så Bitten og så Iben

Når I er færdige, kan I gå direkte til prologen

SCENEKATALOG

TINGENE I MIN FARS HUS

PROLOG

Den planlagte dag ankommer Iben, Bitten og Rose til deres fars hus, beliggende på den vanligt stille villavej. Ude på vejen foran huset, står der nu en stor rød container, som de har lejet til formålet. Mens de drikker en kop medbragt to-go-kaffe, står de i haven og kigger hen på huset – deres barndomshjem. Havelågen, ligger der stadig, de tre plasticstole står der stadig, ja, det hele er der stadigt.

Spil en kort scene, hvor Iben, Bitten og Rose ankommer til huset én efter én og har en kort snak inden de påbegynder oprydningen.

Undervejs kan du spørge ind til, hvor godt forberedt de er på oprydningen og om de alle tre er praktisk klædt på til jobbet. Har de måske undervurderet omfanget af opgaven?

FØRST AKT - GANGEN

Gangen er det første rum som Iben, Bitten og Rose skal rydde op i. Det er her scenariet for alvor starter og oprydningen kan begynde.

Start alle rum med at lade alle spillerne **beskrive** hvordan deres karakter kommer ind i gangen og hvilket syn der møder dem. Her er nogle spørgsmål som du løbende kan stille til spillerne, hvis I har brug for det.

- Hvad er det første rollerne lægger mærke til?
- Hvordan er lugten derinde?
- Er det som de husker det? Måske bedre eller værre?
- Hvem tager initiativ til at begynde oprydningen og hvordan?
- Hvad er den mest interessante genstand de finder i gangen?
- Hvem er mest/mindst effektiv når det kommer til oprydningen?

Mellem spillernes beskrivelser så sørg for at give plads til eller etablér **små interaktioner**, hvor spillerne snakker sammen som deres karakterer.

Det tager mere end én dag før Iben, Bitten og Rose er blevet færdige i gangen. Spring gerne frem i **tiden** undervejs, så spillerne får en fornemmelse af oprydningens omfang.

Temaer

Udenfor/indenfor
Gangen er det sted hvor kontrasten mellem huset og verden udenfor er allermest tydelig. Hvor mange gange har de ikke stået med døren smalt på klem og talt med postbuddet eller velmenende voksne fra kommunen. Herinde har det været allervigtigst at holde på husets hemmelighed. Én dårlig timet åben dør og hele verden ville se, hvad der foregik indenfor.

Lugten
Selv om den nu er 100 gange stærkere nu, er lugten ikke til at tage fejl af – det er den samme som dengang de var børn. Den som altid sad i deres tøj, i deres hår og endda i deres tandbørster og sengetøj. Man møder lugten som det første allerede inden man er trådt ind ad døren.

Læs temaerne op inden i går i gang med at spille. Det er op til dig hvor mange flashbackscener I spiller og hvornår du synes passer ind.

HUSK

- At skrive tingene ned undervejs
- At alle kan sætte pausescener på de tre plasticstole udenfor

FLASHBACKSCENER - GANGEN

Scene I

Rose har været til børnefødselsdag og er blevet hentet af Iben. Hun har været på skattejagt, danset stopdans og endda fået sin helt egen slikpose. Det er første gang Rose oplever andre mennesker hjems. Scenen begynder som de træder ind ad døren.

Rose, 6 år – Iben, 12år

Scene II

De har modtaget et brev fra kommunen – den slags som Iben plejer at tage sig af. Men denne gang har Bitten har læst det. Der står noget om at de gerne vil have en sagsbehandler ind i huset

Iben, 14 år – Bitten, 10 år

Scene III

Nogen har fjernet en vigtig ting, som hører til ude i gangen. Far har været skiftevis rasende og på grådens rand siden han opdagede det og Bitten har fået skylden, men hvem har fjernet tingen og hvorfor?

Iben, 15år – Bitten, 11år – Rose, 9år

Scene IV

Bitten har endnu engang fået nok. Hun vil væk permanent og hun vil have Rose med sig. Det er ikke første gang, men Iben plejer at kunne få hende talt hende ned. Rose er fanget mellem sine søstre og sin far. Hvorfor spørger ingen hende om hvad hun vil?

Iben, 18år – Bitten, 14år – Rose, 12 år

Scene V

Rose og Bitten leger ude i gangen mens Iben laver lektier inde ved siden af. Bitten har sit eget legetøj med ned, men Rose bliver ved med at involvere tingene og usynlige mor i legen.

Iben, 12år – Bitten, 8år – Rose, 6år

Scene VI

Rose er stukket af fra sin plejemor og er taget tilbage til huset. Hun vil rydde op, så far kan komme hjem fra den psykiatriske afdeling. Bitten kommer for at lede efter hende.

Rose, 15år – Bitten, 17år

INTERMEZZO – HANNA

Du spiller Hannah

De har ryddet op i huset nogle dage og i den tid har Hannah flere gange forsøgt at ringe til Iben, men telefonen er ikke blevet taget. Nu er hun taget ud fordi huset. Både for at for at finde ud af om alt er ok, men også fordi hun er enormt nysgerrig omkring Ibens barndomshjem.

Hannah har taget kaffe og kage med til dem allesammen og hun prøver hurtigt at komme ind og se huset. **Spil Hannah** sådan lidt nedladende lommepsykologisk. Hun er naturligvis irriteret over at Iben ikke har besvaret sin telefon, men nu hvor hun ser huset, kan hun pludselig forstå Iben meget bedre – tror hun. Hannah må også gerne give udtryk for, at Iben bør se en terapeut eller en coach, i stedet for at skrive den der selvbiografi.

Hvis Iben bliver meget afvisende, kan Hannah altid minde hende om, at det er vigtigt også at lukke folk ind de dårlige steder, hvis man gerne vil være i et forhold.

Når Hannah har forladt scenen, så giv plads til at Bitten og Rose kan komme ud og snakke med Iben.

ANDEN AKT - KØKKENET

Det har taget Iben, Bitten og Rose to dage at blive færdige i gangen og nu går turen videre til køkkenet, som ikke har været rørt i flere måneder.

- Hvem er den første karakter som går derind?
- Hvad finder i vasken og i køkkenskabene?
- Hvordan har Iben det efter gårsdagens samtale med Hannah?
- Hvad er det sidste måltid som blev lavet derude?
- Finder Rose overhovedet noget der er godt herinde?
- Hvad er køkkenets klammeste opgave og hvem melder sig frivilligt?
- Savner Bitten at have noget pænt billedmateriale, hun kan komme på Instagram?

Mellem spillernes beskrivelser så sørg for at give plads til eller etablér **små interaktioner**, hvor spillerne snakker sammen som deres karakterer.

Det tager mere end én dag før Iben, Bitten og Rose er blevet færdige i køkkenet. Spring gerne frem i **tiden** undervejs, så spillerne får en fornemmelse af oprydningens omfang.

Temaer

Mad

Mad har altid været et mærkeligt element i Iben, Bitten og Roses liv. Køleskabet var som regel fyldt med varer, far havde købt ind på tilbud i massevis, men der var aldrig noget system i indkøbene. Så når det kom til den egentlige madlavning, passede de forskellige ingredienser sjældent sammen.

Måltider

Søstrene har spist de fleste af deres måltider ude i køkkenet. Nogle har være fyldt med glæde og samlet dem som familie, mens andre har været fyldt med frustrationer. Og så er der de måltider som burde have været der, men ikke var der.

Læs rummets temaerne op inden i går i gang med at spille. Det er op til dig hvor mange flashbackscener I spiller og hvornår du synes passer ind.

HUSK

- At skrive tingene ned undervejs
- At alle kan sætte pausescener på de tre plasticstole udenfor

FLASHBACKSCENER - KØKKENET

Scene I

Iben er hjemme på besøg for første gang siden hun flyttede hjemmefra. Hun vil gerne invitere Bitten og Rose ned på den lokale grillbar, men Bitten har allerede lavet aftensmad.

Iben, 19 år - Bitten, 15 år - Rose, 13 år

Scene II

Far er på vej ind i dårlig periode og der er dårlig stemning i huset – hvordan kommer det til udtryk? Heldigvis kommer Bitten hjem med en skat den dag. Hun har skrallet en pose friske gulerødder, to familie frysepizzaer og en kæmpe islagkage, som kun er lidt smeltet i den ene side.

Iben, 14 år - Bitten, 10 år - Rose, 8 år

Scene III

Iben laver sit første måltid nogensinde til hende Bitten og Rose. Hvad skal de have og vil hendes søskende spise det?

Iben, 10 år - Bitten, 6 år - Rose, 4år

Scene IV

Far lavede pandekager til aftensmad. De spiste til de revnede og gik alle fire lykkelige i seng. Der er stadig fem tilbage i køleskabet. Om natten lusker Rose ned i køkkenet og opdager at Bitten allerede står med hele krydderen inde in køleskabet.

Bitten, 11 år – Rose 9 år.

Scene V

Rose er flyttet hjem til huset igen, efter hun er blevet 18. Hun står og laver mad, da Iben på besøg for at hente noget. De har ikke set hinanden i et år.

Rose, 18 år – Iben, 24 år

INTERMEZZO – MARKUS

Du spiller Markus

Markus syntes det er svært at være alene med Pelle, der ofte græder og savner sin mor i øjeblikket. Markus er usikker som far og det går ud over Bitten, som han ikke mener prioriterer sin rolle som mor nok. Han er derfor kørt forbi huset, for få Bitten til at tage Pelle her i weekenden, selv om det slet ikke er hendes uge.

Mens de snakker, sidder lille Pelle ude i bilen i sit barnesæde og skiftevis vinker og ser på Ipad. Hvis mor og far begynder at skændes, kan det være at han græder.

Undervejs i scenen kan Markus eventuelt kommenterer på, hvor klamt han synets der er eller hånligt spørge om Bitten kan finde noget at blogge om her På et tidspunkt **spørger** han også hvorfor de dog ikke har hyret nogen til oprydningen.

Han må generelt gerne komme med **små lede hentydninger**. Bitten tager sig ikke nok af Pelle - fordi hendes insta-liv fylder for meget. Hun er vokset op med en dårlig far og derfor er hun blevet en dårlig mor. Farven på køkkenet er vel lige meget, når køkkenet er begravet i affald.

Når Markus har forladt scenen, så giv plads til at Iben og Rose kan komme ud og snakke med Bitten.

TREDJE AKT – STUEN/SPISESTUEN

Iben, Bitten og Rose er kommet til stuen og spisestuen. Det var nogle af de første værelser til at bliver overgroet med ting.

- Hvordan ser stuen/spisestuen ud?
- Hvordan har Bitten det efter gårsdagens samtale med Markus?
- Hvilken ting er der flest af herinde?
- Hvad finder de under og ovenpå spisebordet?
- Har Bitten endeligt fundet noget til at komme på bloggen?
- Er der møbler herinde som er noget værd?
- Hvad skal de stille op med al den gamle julepynt?
- Kan Iben huske sidste de havde gæster

Mellem spillernes beskrivelser så sørg for at give plads til eller etablér **små interaktioner**, hvor spillerne snakker sammen som deres karakterer.

Det tager mere end én dag før Iben, Bitten og Rose er blevet færdige i stuen/spisestuen. Spring gerne frem i **tiden** undervejs, så spillerne får en fornemmelse af oprydningens omfang.

Temaer

Barndomsleg

Stuen/spisestuen har altid været fremragende rum at lege i. Som små brugte søstrene timevis på at bygge huler og vidunderlige verdner under det store spisebord, med plads til 12 personer. Det var dengang der stadig var plads under bordet

Jul og fødselsdage

Som alle andre børn glæder Iben, Bitten og Rose sig til jul og fødselsdage, selv om højtider ikke foregår som i andre hjem. Deres far prøvede virkelig, men han blev aldrig god til at give gaver. Ingen af dem kan huske hvornår det store spisebord sidst så gæster til jule, påske eller fødselsdage.

Læs temaerne op inden i går i gang med at spille. Det er op til dig hvor mange flashbackscener I spiller og hvornår du synes passer ind.

HUSK

- At skrive tingene ned undervejs
- At alle kan sætte pausescener på de tre plasticstole udenfor

FLASHBACKSCENER – STUEN/SPISESTUEN

Scene I

Det er juleaften og deres far er gået tidligt i seng. De har fået kylling med rødkål, kartofler og cocktailpølser, men julemanden har ikke været forbi med gaver. Nu sidder de sammen under bordet og venter på at juleaften slutter.

Iben, 12år – Bitten, 8år – Rose, 6år

Scene II

Bitten kommer ned i spisestuen og opdager at hendes hemmelige hyggehule med hjemmelavede papirstjerner er væk. I stedet er pladsen blev givet til flere ting – Bitten syntes det er Ibens skyld.

Bitten, 7år – Iben, 11år

Scene III

I morgen er det Bittens fødselsdag. Rose og Iben er i gang med planlægningen og de vil gerne gøre noget specielt ud af det. Rose har fundet ud af hvad Fars gave til Bitten er – den er virkelig bizar

Iben, 18år – Rose, 12år

Scene IV

Rose og Bitten har været i gang en meget vigtig leg hele dagen. Iben prøver at få dem til at gå i seng, så de kan komme op og i skole næste dag

Iben, 13år – Bitten, 9år – Rose, 7år

Scene V

Rose er ved at bygge en borg sammen med den usynlige mor og har flyttet rundt på en masse ting. Ud over at tingene ikke står hvor far gerne vil have dem til at stå, så virker borgen også som en farlig konstruktion. Bitten prøver at stoppe Roses leg.

Bitten, 10 år – Rose, 8 år

Scene VI

Det er dagen efter juleaften og Iben, Bitten og Rose sidder sammen under spisebordet og leger med deres gaver. Hvad har de fået af hinanden og hvad har de fået af far? Er det gode gaver eller er det dybt mærkelige gaver?

Iben, 11år – Bitten, 7år – Rose, 5år

INTERMEZZO – JYTTE

Du spiller Jytte

Jytte kommer forbi med sin trailer for at hente nogle møbler, som hun har fået lov til at få. Hun vil også gerne tjekke op på Rose og sørge for at hun har det godt. Jytte har generelt støttet Rose i hendes sære forhold til sin far og huset, men det her oprydningsprojekt, syntes Jytte er dissideret dumt.

Start scenen et godt sted, med at snakke lidt om møblerne. Måske spørger Jytte ind til om de har en særlig historie, hvordan de har været opbevaret og den slags.

Undervejs i samtalen må Jytte godt blive verbal omkring, at hun syntes det er en dårlig ide, at de selv går og rydder op. Både på grund af sundhedsfaren – det burde Rose jo vide som sygeplejerske. Men især fordi Jytte, ærlig talt, synes det er en usund måde at behandle sine barndomstraumer på.

Hvis det skal være, så vil hende og Jens godt komme forbi med et par naboer og deres trailere, så de slipper for at gå rundt i det her skidt.

Jytte mener det godt og hun holder meget af Rose, men hun har også en lidt firkantet måde at sige tingene på.

Når Jytte har forladt scenen, så giv plads til at Iben og Bitten kan komme ud og snakke med Rose.

Obs. Du kan vælge at flytte intermezzoet med Jytte til efter fjerde akt (børneværelset), hvis det passer bedre i Roses fortælling.

FJERDE AKT - BØRNEVÆRELSET

Døren binder ind til deres gamle værelse. Da de endelig får den op, hvirvler der en tyk støvsky ud luften og noget falder på gulve derinde.

- Hvem er først ind ad døren?
- Hvordan har Rose det efter gårsdagens samtale med Jytte
- Er værelset som de husker eller er det større/mindre?
- Hvor mange af fars ting er havnet på deres værelse?
- Finder de en skattet genstand, som har ligget i dvale herinde?

Mellem spillernes beskrivelser så sørg for at give plads til eller etablér **små interaktioner**, hvor spillerne snakker sammen som deres karakterer.

Det tager mere end én dag før Iben, Bitten og Rose er blevet færdige i børneværelset. Spring gerne frem i **tiden** undervejs, så spillerne får en fornemmelse af oprydningens omfang.

Temaer

Almindelige børn

Når de sad herinde sammen, så føltes det næsten som om de var helt almindelige børn. De meste af deres barndom var børneværelset helligt og helt frit for fars ting – indtil det ikke var det mere

Teenageliv

Med én, to eller tre teenagere på ét værelse kan bølgerene nemt gå højt. Teenageårene er en sårbar tid med mange følelser og usikkerheder. Man ved ikke altid hvem man er og hvad der skal ske og det kan være svært at finde mod til at spørge.

Læs temaerne op inden i går i gang med at spille. Det er op til dig hvor mange flashbackscener I spiller og hvornår du synes passer ind.

Børneværelset er jeres sidste chance for at spille flashbackscener

HUSK

- At skrive tingene ned undervejs
- At alle kan sætte pausescener på de tre plasticstole udenfor

FLASHBACKSCENER – BØRNEVÆRELSET

Scene I

Bitten kommer ind på værelse mens Rose står og prøver hendes tøj og makeup uden at have spurgt først.

Bitten 14 år – Rose 12 år

Scene II

Damen fra kommunen er på besøg i huset for at snakke med far om deres hjem og den mulige anbringelse. Rose og Bitten sidder inde på værelset og venter med lukket dør.

Rose 13 år – Bitten 15 år

Scene III

Bitten har fået menstruation og skammer sig lidt over det. Hun har prøvet at skjule det for Iben, men eftersom det er Iben der vasker tøj, har hun naturligvis opdage det.

Bitten 12 år – Iben 16 år

Scene IV

Iben og Bitten er i gang med at lægge neglelak på hinanden. Rose kommer ind med en bunke ting, som far har bedt hende lægge under sengen

Rose 8 år – Bitten 10 år – Iben 14 år

Scene V

Rose leger te-selskab med sine bamser, mens Iben og Bitten laver lektier. Den usynlige mor er også med.

Rose 6 år – Bitten 8 år – Iben 12 år

Scene VI

Rose er på vej til at stikke af hjemmefra. Hun har pakket sin taske og vil fire sig ud af vinduen med et lagen. Bitten forsøger at stopper hende. Det plejer ellers at være omvendt.

Rose 11 år – Bitten 13 år

FEMTE AKT – FARS SOVEVÆRELSE

Sidste gang nogen af dem var derinde, var da Rose kun var seks år gammel, ellers har fars soveværelse altid været forbudt område. Er de klar til at gå derind nu?

- Er der én som først nægter at gå ind ad døren?
- Kan de genkede deres far i det her rum?
- Hvad er den største overraskelse i fars soveværelse?
- Hvad lærer de om far som person og ikke bare som hoarder-far
- Finder de en ting, der symboliserer dem som familie

Mellem spillernes beskrivelser så sørg for at give plads til eller etablér **små interaktioner**, hvor spillerne snakker sammen som deres karakterer.

FOTOALBUMMET

Inde i fars soveværelse finder de et gammelt fotoalbum under sengen. Det er tydeligt at far har ligget her og kigget på alle minderne. Det er fyldt med deres tegninger og Ibens gamle digte, men der er også en masse billeder fra barndommen, billeder af mor, men også fra dengang far var helt ung. Brug fotoalbummet til at danne jer et billede af far som menneske.

Temaer

Far

På både godt og ond har far være den mest definerende person i deres liv. Nu er han død og Iben, Bitten og Rose må prøve at komme videre i deres liv. Fars psykiske lidelse gjorde livet hårdt for dem alle fire og det var tit svært for hans børn, at skelne far fra den Hoarding Disorder, han levede med det meste af sit liv. Måske finder de tre søstre en lille del af mennesket far herinde.

Læs temaerne op inden i går i gang med at spille. Det er op til dig hvor mange flashbackscener I spiller og hvornår du synes passer ind.

Der er ikke nogen flashbackscener til Fars soveværelse

Fars soveværelse er det sidste rum I spiller i scenariet. Husk at minde spillerne om det, så de kan afsluttet eller løse deres konflikter!

HUSK

- At skrive tingene ned undervejs
- At alle kan sætte pausescener på de tre plasticstole udenfor

EPILOG

Iben, Bitten og Rose står udenfor blandt bunkevis af sorte sække og møbler som skal til genbrug. Den røde container er nu propfyldt med affald, som skal bare skal køres væk. Deres arbejde i huset er færdigt. Iben er lige blevet færdig med at tale i telefon – rengøringsfirmaet er på vej.

Spil en kort scene, mens de tager afsked med hinanden og med huset. Når søstrene forlader haven, enten sammen eller hver for sig, så slutter scenariet

IBEN

TINGENE I MIN FARS HUS

Iben, 35 år

Vi drikker let ristet kaffe i Iben Thorn Andersens lyse, minimalistiske lejlighed og jeg har netop spurgt indtil, hvorfor hun dyrker den her lyse tomhed. *Når jeg bliver præsenteret for en genstand, så ser jeg bare en tom ting foran mig. Andre mennesker ser minder eller noget æstetisk, som kan forskønne deres tilværelse, men i min verden er det meste bare potentielt affald. Jeg bryder mig heller ikke om fødselsdages- eller julegaver. Den slags tager alt for meget mentalt plads og dræner mig. Min parter hader det, men hun har efterhånden affundet sig med, at sådan er jeg bare".* Iben trækker melankolsk på smilbåndet, mens hun tager endnu en tår kaffe af den hvidriflede kop. Hun fortsætter. *"Hvis min verden er tilgroet med ting, så kan jeg ikke skrive og hvis jeg ikke kan skrive, så bliver jeg bare mere og mere flosset i kanterne og til sidst trævler jeg helt op."*

Uddrag fra et interview med Iben i Weekendavisen 2018

Tidslinje

1985: Bliver født
1989: Får en lillesøster, Bitten
1991: Får en lillesøster til, Rose
1992: Bliver alene med sin far og sine to søstre (7år)
1995: Overtager for første gang madlavningen og tøjvasken i huset (10 år)
2000: Går ud af folkeskolen
2004: Afslutter gymnasiet og flytter hjemmefra
2005: Får sat sine søstre i pleje og hendes far bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling (19 år)
2009: Bliver optaget på forfatterskolen
2012: Får udgivet sin første digtsamling *I forgårs er en genvej*
2013: Finder sammen med Hannah
2014: Får udgivet sin første roman *Til vi skilles igen*
2014: Køber sin lejlighed
2016: Får udgivet sin anden roman *Uglemanden*
2018: Hendes far bliver indlagt med lungebetændelse og dårligt hjerte
2019 Hendes far dør

Hver dag, lige når hun er stået op og hver dag, lige inden hun går i seng, går Iben en runde i den store hvide københavnerlejlighed. Hendes store hvide københavnerlejlighed, som hun har ejet lige siden hendes første roman *Til vi skilles igen* blev et anmelderhit og helt uventet vandt DR romanprisen. Iben bor alene. Hun og Hannah har talt i årevis om at flytte sammen, men det bliver ligesom ikke rigtigt til noget. De har aldrig kunnet enes om, hvordan det skal gøres og hvordan et fælles hjem skal se ud. Hannah er sådan en hygge-type med loppefund, ryatæpper og uens kaffekopper. Hvorimod Iben er mere en minimalist med hvide vægge, espresso maskine og læderbetrukne Arne Jacobsen-stole. Et eller andet sted passer det også Iben meget godt. De kan jo sagtens have et godt forhold i hver deres hjem.

I starten af deres forhold kæmpede Hannah en brav kamp for at ændre Ibens forhold til sit hjem og sine ting, men efter seks års sammenliv er hun blevet træt af den kamp og det sidste år er de gledet mere og mere fra hinanden. Iben kan mærke hvordan afstanden og afmagten fortære forholdet bid for bid, men hun ved ikke hvad hun skal stille op. Hun har overvejet at forslå Hannah at de går i parterapi, men måske ville det bare være lettest at gøre forholdet forbi, inden de kommer til at hade hinanden.

Iben har ellers altid brystet sig af at have styr på tanker og følelser. Både sine egne og andres. Hun har tidligere fået stor ros af både anmeldere og læsere for at skildre andre menneskers tanker og følelser. I hvert fald med den første bog og digtsamlingen også. Hendes anden roman *Uglemanden* fik en mere lunken modtagelse. Uretfærdigt og skuffende syntes hun, selv om bogen alligevel har solgt udmærket. Det var efter nederlaget med *Uglemanden*, at hun begyndte at skrive på en selvbiografi. Ibens bizarre opvækst, omgivet af skrald i sin fars rodehus, havde hende overbevist om, at den bog da bare skrev sig selv. Nu har hun været i gang i over tre år. Da hendes far lå indlagt den sidste tid af sit liv, fortalte hun ham om bogen. Der, på hospitalsstuen omgivet af maskiner og slanger og biplyde, sagde han, at han aldrig ville tilgive hende hvis hun skrev sådan en bog. En måned efter døde han. Iben har ikke fortalt sine søstre om bogen endnu.

Ibens opvækst

Iben er født i 1985 og vokser op i en rolig forstad, sammen med sin far og sine to søstre Bitten, som er fire år yngre og Rose som er seks år yngre. Iben kan godt huske sin mor. Hun forlod dem da Iben var bare seks år gammel. Hendes far gik helt ned dengang og der er aldrig rigtigt blevet snakket om moren i huset. I sine teenageår forsøgte Iben at finde frem til sin hende og lærte dengang at hun var død allerede i midten af 90'erne – trafikulykke.

Ibens barndom er delt op i et tydeligt før og efter samlermanien. De første år var hun et helt almindeligt barn og de senere år kunne det kun gå for langsomt med at blive voksen og tage ansvar. Hendes yngste lillesøster var omkring tre år, da tingene for alvor begyndte at skride. I stigende tempo, begyndte hendes far at tage flere og flere ting med hjem og smide mindre og mindre ud. Alt, ALT kunne få plads i det 120 kvm store hus. Gamle ensomme, sure vanter fundet ved et busstoppested, en rusten cykel, flasker taget fra genboens affalds container. ”Man ved aldrig hvornår man får brug for den slags” og ”det er utroligt hvad folk smider ud” blev hans mantra.

Far havde både gode og dårlige perioder. I de gode perioder virkede livet mere ”normalt”, men i de dårlige perioder fyldte tingene alt. Der lærte man hurtigt ikke at flytte på fars ting. Han kunne blive så dybt frustreret og ulykkelig, hvis den mindste ting manglede – og af en eller anden grund, så havde han hele sin hoardede skat 100% på plads inde i hovedet. Iben havde engang taget nogle gamle papkasser med i skole og smidt dem ud på vejen. Da hun kom hjem, havde hendes far endevendt huset i forsøget på at finde dem og han rasede mod stakkel Bitten og Rose. Iben endte med at gå tilbage mod skolen for at finde papkasserne i affaldscontaineren igen. I de gode perioder derimod stod far op, lavede morgenmad til dem og hjalp med lektierne. Iben husker især de lange søndage med film i sofa og pandekager med syltetøj til aftensmad. I de gode perdioder kunne hun slappe af og nyde familien. I de dårlige perioder måtte hun tage ansvar og være der for både sine søstre og for far. Iben var kun ti år, da hun første gang påtog sig rollen som husfører og martyr. Hun lavede mad og planlagde madpakker og sengetider. Hun lærte at vaske tøj, selv om det aldrig lykkedes hende at få lugten fra huset ud af deres tøj (de andre børn i hendes klasse lugtede ikke sådan) og hun lærte også hvad hun skulle sige hvis kommunen forsøgte at tage fat i dem. Hvornår hendes far var mentalt ovenpå og kunne charmere de sagsbehandlere som kom fordi, og hvornår han var langt, langt nede og de skulle ignoreres.

Iben sørgede for at Rose og Bitten ikke kom til at tale over sig skolen. Huset og dets indhold forblev en dyb hemmelighed i mange år Det blev hendes mission at holde fast på sin familie og sit hjem. Med Rose gik det nemt, men Iben og Bitten havde mange sammenstød. Rose og Iben fandt et fællesskab omkring bevaringen af husets hemmelighed, som Bitten aldrig ville tage del i. Det var først senere at Iben forstod, at Bitten havde ret.

Da Iben var 19 år gammel, flyttede hun hjemmefra og fik for første gang sit eget hjem – uden lugt, uden rådden mad i køleskabet og uden ting over det hele. Når hun besøgte sine søstre derhjemme, fik hun mere og mere dårlig

samvittighed over at have efterladt dem i huset. Gennem årene havde hun gennemtvunget et regime af hemmelighedskræmmeri og nu var hun bare skredet. En dag pjækkede hun fra arbejde, drak sig fuld og ringende til kommunen. Der gik omkring en måned, så blev Rose og Bitten fjernet fra hjemmet. Rose blev sat i en plejefamilie og Bitten valgte at flytte hjemmefra i en beskyttet ungdomsbolig – hun var fucking 15 år. Efter Rose og Bitten blev fjernet blev deres far pålagt krav fra kommunen, om at huset skulle saneres. Han gik helt ned med flaget og det endte med en psykiatrisk indlæggelse i flere måneder. Iben kunne ikke se ham i øjnene efter det. Hun følte sig som en hykler og at hun havde svigtet dem alle sammen. Men på den anden side magtede Iben heller ikke at være en del af cirkusset mere og huntrak sig mere og mere fra familien. Det tog hende lang tid og mange psykologbehandlinger at slutte fred med sin beslutning – hvis man da ellers kan slutte fred med sådan en barndom.

Gennem de sidste ti år har Iben kun haft sporadisk kontakt med sin far og sine søskende. Det var først da hendes far blev rigtig syg at hun vendte tilbage til familien. Rose har opdigtet en underlig idylliske fortælling om deres barndom, som Iben slet ikke kan genkende. Rose er også den eneste, som var der for deres far helt til den bitre ende. Iben har dårlig samvittighed over det. Hun burde have taget mere ansvar som den ældste. Bitten er stadig bitter – de har aldrig fået talt om dengang hun og Rose kom i pleje. Ærlig talt, så ved Iben ikke hvad hun skal stille op med alle Bittens følelser. Det er som om hun ikke VIL forstå, at Iben også bare var et barn, der gjorde det bedste hun kunne.

Da deres far døde, arvede Iben, Bitten og Rose huset. Det er aldrig blevet saneret. Ingen af dem har lyst eller råd til at købe ejendommen, så nu skal det gøres klar til salg. Egentligt så Iben helst at de betalte nogen for at ordne det, men Rose vil gennemgå det hele selv og Bitten har ikke råd. Nu mødes de tre søstre, for at sige et endegyldigt farvel til tingene i deres fars hus.

Kære spiller. Dette er din rolle nu og det er op til dig at finde frem, til hvilke version af Iben du har lyst til at være. Hvis du har brug for at bliver guidet i dit spil kan du bruge nedstående punkter.

Iben vil kyle alting i huset ud

- Finder hun noget, som er mere end bare affald?

Iben har opgivet storesøster-ansvaret for at passe på sig selv

- Falder hun tilbage i den gamle rolle

Forholdet til Hannah knager

- Henter hun trøst eller spørger sine søstre til råds?

Iben skriver på en litterær selvbiografi om deres barndom

- Handler det om succes og annerkendelse, eller er det en måde at komme videre på?

Bitten kan ikke komme sig over vreden mod sin storesøster

- Kan Iben rumme sin søsters følelser?
- Har Iben virkelig tilgivet sig selv?

Rose ser deres barndom gennem et lyserødt filter

- Kan de to søstre nærme sig en fælles fortælling om fortiden?

BITTEN

Bitten (31) er Ibens ældste lillesøster. På trods af en fucked-up barndom og ungdomsår er Bitten i dag en succesfuld blogger og influencer. med mange tusind følgere på Instagram. Det er i sig selv beundringsværdigt, selv om Iben ikke forstår, hvordan man kan tjene penge på at tage billeder af sig selv. Bitten var i lang tid i et forhold til Markus og de har lille Pelle, som Iben kun har set et par gange. De var lige blevet færdige med at renovere et alt for dyrt hus, da de gik fra hinanden. Men det er ikke noget, Bitten skriver om, på sin ellers detaljerede blog. Bitten er et meget omskifteligt menneske, der ofte ændrer stil og finder nye hobbier. Iben håber, at søsteren kan finde mere ro i sig selv, når huset er blevet solgt.

ROSE

Rose (29) er Ibens yngste lillesøster. Efter en del svære år tog Rose en uddannelse som sygeplejerske og det virker til at hun hviler i det arbejde. Hun var i pleje en årgang, men endte med at flytte tilbage til deres far, da hun blev gammel nok. Først som 22-årig flyttede Rose ind i sin egen lejlighed få kilometer væk fra barndomshjemmet. Iben er nogle gange i tvivl om Rose egentligt har et socialt liv, som rækker ud over sit arbejde og sit forhold til deres far. Hun snakker sjældent om venner eller kærester og Iben har lidt ondt af hende. Hun håber på at Rose blomstrer lidt op og bliver mere udadvendt, når det her overstået.

BITTEN

TINGENE I MIN FARS HUS

Bitten, 31 år

Reklame/samarbejde
Så fik vi endeligt lagt sidste hånd på køkkenet og vi syntes alle tre at rummet er blevet helt fantastisk, selv om processen har trukket lidt tænder ud 😆 For de interesserede endte vi på et køkken fra Kvadrant. Det var ikke billigt, men til gengæld er det så meget drømmekøkkenet. Jeg har allerede bagt mine første kanelsnurrer herinde og Pelle var med i sit legekøkken hele dagen i går❤️ Dem af jer som følger jævnligt med herinde, ved at jeg oprindeligt havde malet væggene i en smuk lavendel 😍
Men da vi fik marmorbordpladen og fronterne på plads, så virkede det simpelthen ikke visuelt – eller Markus og mine forældre syntes det virkede fint – men I kender mig 😂 Så det var på med vanten igen, og ud og vælge en ny farve. Hvad syntes I om den? Prikken over i-et er klart den smukke lysopsats fra @nooralightning. Ej men altså, man kan kun sige Wauw
#rækkehusetnordpå #Bittenskøkkeneventyr #nooralightning

Blogpost fra Bitten Instagramprofil @Bittenbytheworld for 3 måneder siden.

Tidslinje

1989: Bliver født
1991: Får en lillesøster, Rose
1992: Bliver alene med sin far og sine to søstre (3 år)
2005: Afslutter 10. klasse
2005: Flytter hjemmefra i en beskyttet ungdomsbolig (Rose kommer i pleje) og hendes far bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling (15 år)
2009: Bliver student
2011: Tager på interrail i et halvt år. Her møder hun Markus
2012: Starter modebloggen Bittens verden (senere Bitten by the World)
2016: Pelle bliver født (27 år)
2018: Køber et rækkehus
2018: Hendes far bliver indlagt med lungebetændelse og dårligt hjerte
2019: Bitten og Markus går fra hinanden
2019 Hendes far dør

De manglede kun listerne. De sidste skide lister og så var renoveringsprojektet færdigt. Markus sagde, at han ikke ville mere få dage inden de endelig kunne nyde deres færdige fantastiske hjem. Et lækkert lille rækkehus, med godt lysindfald, som ligger det helt rigtige sted i Nordsjælland. Han sagde han var træt, følte sig deprimeret og stresset over at det hele var endt med at koste så meget – både tid og penge. Bitten har tænkt meget over, hvorfor de ikke kunne få det til at virke. Det var sikkert den skide kalkmaling i køkkenet der gjorde det. Hvorfor kunne hun ikke bare have beholdt den lavendel-farve? Hvorfor skulle det males over midt i det hele? Hvorfor skal alting hele tiden ændres? Hvor er det typisk Bitten. Lige så snart hun har givet sig i kast med én ny stil eller hobby, så mister hun interessen eller finder en mere trendy ting hun hellere ved. Hvorfor er hun så hul?

De havde egentligt være enige om det meste. Om huskøbet, prisen og om hele dokumentationen på hendes blog, som trods alt havde betalt en del af gildet. Hvordan siger man til 73-tusind mennesker, der alle tror de kender en, at man er gået fra hinanden? Det har Bitten ikke fundet ud af endnu, så hun har bare ignoreret det. På et tidspunkt finder folk nok selv ud af, hvorfor Markus mangler på bloggen og på Instagram.

Bitten lever af at sælge en "autentisk" version af sit liv. Hendes online-fortælling er skabt gennem smukke billeder, taget med professionelt fotoudstyr, men tilrettelagt så det ligner et henkastet snapshot fra en iphone. Blogger-tricket er, at autencitet det er ikke noget man har, det er noget man performer. Man viser gerne den lille Pelle med feberrøde kinder frem, men man fortæller ikke om, hvordan han sked i sengen og hvordan I begge to rullede rundt i det alt for længe inden du vågende. I Bittens blogunivers eksisterer hendes forældre også, som to nærværende glade bedsteforældre, ligesom de antikke møbler hun har købt på lautitz.com, bliver omtalt som arvestykker. Ingen, INGEN, ville få æstetisk tilfredsstillelse af at høre, om hendes barndom i et fucked-up, klamt hoarder-hus, med klamme ting og tøj der altid lugtede.

Bittens opvækst

Bitten er født i 1989 og vokser op sammen med sin far og sine to søstre – fire år ældre Iben og to år yngre Rose. Bittens mor forlod familien, da hun var tre eller fire år gammel og Bitten kan kun huske hende i sporadiske glimt og minder gendannet ud fra billeder i fotoalbums. Deres døde i en trafikulykke da Bitten stadig gik i de små klasser.

Bitten husker ikke dengang huset var et normalt barndomshjem, kun hvordan hjemmet blev

mere og mere ubeboeligt. Det startede i gæsteværelset og i kælderen. Da de rum var fyldt op bevægede tingene sig videre til spisestuen og køkkenet. Gangen blev fyldt op og trappen var nærmest en dødsfælde til sidst. Selv børneværelset kunne de ikke have i fred for ting. Far slæbte de underligste genstande med hjem. Fremmede menneskers glasflasker og skotøjsæsker fra containeren nede ved Skoringen. Gamle aviser og legetøj han købte fra områdets børns loppeboder. Det var ligegyldigt at legetøjet var beregnet til babyer eller ikke virkede længere – for det var ikke til dem. Det var til huset.

Far havde både gode og dårlige perioder. I de gode perioder var han, på trods af tingene, både nærværende og omsorgsfuld, men Bitten husker bedst de dårlige tider. Måske, fordi hun, et sted inden i, altid har følt sig som det mindst elskede barn. Iben var fire år ældre og tog en masse ansvar for at de fik mad og kom i skole, i de sværeste perioder. Rose var to år yngre og krævede bare automatisk mere omsorg. Hun havde også en mere umiddelbar og legende tilgang til tingene – som om de ikke gik hende på. Bitten syntes mest bare at hjemmet var klamt og besværligt. Hun savnede at have venner og social kontakt i skolen, men det er svært at få venner, hvis man lugter lidt sært og ikke kan invitere folk med hjem. Så Bitten kæmpede imod. Imod far og tingene, imod Roses lalleglade entusiasme og imod Ibens trang til at bestemme. Men hun kom aldrig nogen vegne i sin kamp. Hun sagde fra, skældte ud, smækkede med døren og ødelagde tingene. Alligevel var det altid hende der endte med at give sig og sige undskyld. Undskyld er det mest betændte ord Bitten kender. Hun har undskyldt for så meget lort intet menneske burde undskylde for.

Da Bitten var 15 år gammel, flyttede hendes storesøster hjemmefra og efterlod hende og Rose med deres far i huset. Det lå ligesom i luften, at nu var det Bittens tur til at have styr på maden og vasketøj og på at affeje kommunen, når en eller anden velmenende kone fra socialforvaltningen kom forbi og ikke fattede en bjælde. Tanken gjorde hende bitter, men hun følte trods alt et eller andet ansvar for sin søster og sin far, som i den periode havde det meget svært. Det hele brændte sammen, den dag Iben meldte dem til kommunen. Hun stolede tydeligvis ikke nok på Bitten eller også nød hun bare at fucke deres liv mere op, nu hvor hun selv var sluppet væk. Bitten havde i lang tid tikket Iben om, at de forhelvede burde sige noget til nogen – at det her ikke var normalt og de ikke kunne leve sådan. Men hun blev altid mødt af en mur af bebrejdelser og skam. Hvad vil der ikke ske med far? – tænk på Rose – hvad hvis de skiller os ad? Den ting Bitten havde fantaseret om i årevis, blev på en eller anden måde taget fra hende. Hun havde

ikke fået sig selv ud af situationen, nej, det var stadig Iben der styrede det hele.
Bitten og Rose blev fjernet fra deres far og huset og Bitten fik to valgmuligheder af sagsbehandlerne. Hun kunne komme i pleje hos en familie sammen med Rose eller hun kunne få en lille lejlighed og blive en såkaldt, *Ung anbragt på eget værelse.* Rose var for ung til at få det valg, hun skulle hen til en plejefamilie. Bitten lovede Rose, at de ville blive sammen. Hun husker hvordan de blev hentet af Jytte i en stor grøn bil med en bule i den ene side. De kom ud til en gård med en jordet indkørsel og en fremmed lugt af mødding og sprød luft. Huset havde et brunt køkken med klinker og plasticdug på bordet. Der lugede af sæbe og citron og Jytte serverede en klæg kage til eftermiddagskaffen. Rose og Bitten fik anvist hver deres identiske værelse med sænket træloft og et gråt gulvtæppe. Næste dag fik Bitten Jytte til at køre hende ind til socialkontoret, hvor hun blev registret som *Ung anbragt på eget værelse.* Bitten var færdig med at bo hos andre mennesker.

Bitten har boet for sig selv siden hun var femten og i dag lever hun af sit hjem og sin stil. Bloggen har været hendes faste holdepunkt siden 2012. Gennem den kan man se, hvor meget hun har udviklet sig og de mange stilarter og visuelle udtryk hun har dyrket gennem årene. Bitten har været i regelmæssig kontakt med sin far og Rose, men hun har forsøgt at undgået at komme i huset. Da Pelle blev født, fandt hun mere ro i forholdet til sin far. Hun elskede, hvor meget han elskede Pelle, selv om de begge vidste, at han aldrig kunne blive en normal morfar. Rose er en dejlig moster for Pelle og når de ses, gør han det nemmere at snakke sammen. Iben var fraværende i lang tid, men vendte tilbage til familien, da deres far blev rigtig syg. De har aldrig fået snakket ordentligt sammen om dengang.

Da deres far døde, arvede Bitten, Rose og Iben huset. Ingen af dem har lyst eller råd til at købe ejendommen, så nu skal det gøres klar til salg. Iben har foreslået at de betaler sig fra det, men Bitten har ikke råd. Rose vil absolut gennemgå det hele møget selv. Nu mødes de tre søstre, for at sige et endegyldigt farvel til tingene i deres fars hus.

Kære spiller. Dette er din rolle nu og det er op til dig at finde frem, til hvilken version af Bitten du har lyst til at være. Hvis du har brug for at bliver guidet i dit spil, kan du bruge nedstående punkter.

Bitten leder efter ting med det rigtige instagram-potentiale

- Kan ikke-smukke ting være værd at gemme på?

Bitten har svært ved at finde sig selv og bebrejder sin barndom

- Kan gamle ting og minder lære hende noget nyt om sig selv?
- Hvad sker der, hvis hun holder op med at søge?

Bitten er blevet alene med Pelle og er hårdt spændt for

- Åbner hun op overfor sine søstre (og sine følgere)?

Bitten bærer rundt på en masse vrede rettet mod Iben.

- Dækker vreden over andre følelser?
- Er hun overhovedet interesseret i at forstå sin storesøsters handlinger?

Rose siger hun har tilgivet Bitten, men Bitten tror ikke på det

- Kan de to søstre snakke ærligt sammen om, hvad der skete dengang?

ROSE

Rose (29) er Bittens lillesøster. På trods af Bittens svigt dengang, har Rose formået at blive et nogenlunde velfungerede menneske, med en fin lille lejlighed og et godt job som sygeplejerske. Bitten prøver at støtte hende så godt som muligt. Den dårlige samvittighed sidder stadig i hende, selv om Rose flere gang har sagt, at hun ikke bebrejder Bitten. Rose endte med at falde godt til i sin plejefamilie og holder stadig kontakt med Jytte. Da Rose blev gammel nok flyttede hun tilbage i huset og hjalp ham gennem flere svære perioder. Rose og faren var altid meget tæt på hinanden og Rose har ofret store dele af sit sociale liv for at passe ham. Bitten ville ønske at Rose kunne fokuserer lidt mere på sig selv.

IBEN

Iben (35) er Bittens storesøster. De har ikke haft fast kontakt siden Bitten var teenager. Det er kun blevet til et par uforpligtende møder hist og her nogle gange om året. Bitten ved mere om Ibens liv gennem danske medier, end hun gør gennem Iben. Iben er blevet en succesfuld forfatter. Hun har vundet flere litteraturpriser og hun danner par med en kvinde, som hedder Hannah. Bitten har i hemmelighed læst Ibens to romaner *Til vi skilles igen* og *Uglemanden*. Især den første bog rørte hende dybt, men det har hun ikke tænkt sig at fortælle Iben. Tanken om at Iben igen skal være en fast del af hendes liv fylder hende med frustration og dårlige følelser.

ROSE

TINGENE I MIN FARS HUS

Rose, 29 år

Violinfigen: medium tør, 2dl demineraliseret vand – har sat et nyt blad. Monstera: Tør, 3 dl vand fra hanen. Citrontræ: klægt, ingen vand. Jeg syntes bladene hænger – måske mangler de lys. Perler-på-en-snor: Hvorfor er du sådan, så hold da op med at dø. Hjerteranke: Vand efter behov – ser fin ud. Guldranke: Vand efter behov – den her plante kan overleve en fucking atomkrig. Kaktusser: Se os, vi skal ikke vandes før om tre uger.

Besøgte far i dag - okay efter omstændighederne. Han spurgte efter Bitten og Iben. Jeg sagde at jeg ville ringe til dem. Ved ikke om jeg orker det – de er mest bare i vejen. Personalet er søde, men de vil ikke have at jeg tager flere ting med til ham. Jeg tror ikke de forstår hvordan det påvirker ham. Var forbi huset – alt ok. Har taget Solveigs nattevagt på lørdag. Sendte blomster til Jyttes fødselsdag.

Har endeligt købt stof til at ombetrække stolen. Den trænger til kærlighed, men projektet må vente til far er rask igen. Skrallede tre urtepotter og en vegetarkogebog fra containeren i gård 3. Har glemt at vaske tøj igen. Købte nye trusser i Føtex.

Roses dagbog/noter d. 19/8 – 2019 (tre uger inden fars død)

Tidslinje

1991: Bliver født

1992: Bliver alene med sin far og sine to søstre

2005: Kommer i pleje (13 år) og hendes far bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling

2006: Kommer i 10. klasse, men bliver aldrig færdig

2009: Flytter tilbage til sin far (18 år)

2010: Tager en studentereksamen på VUC

2012: Påbegynder uddannelsen som sygeplejerske (21år)

2013: Flytter hjemmefra (22 år)

2014: Hendes far bliver indlagt på psykiatrisk afdeling igen

2017: Bliver færdiguddannet sygeplejerske og får sit først job (26 år)

2017: Har sit første længere forhold (ca. 11 måneder)

2019 Hendes far dør

Når Rose kommen hjem fra en lang nattevagt smider hun overtøjet i bunken i gangen og baner sig ind gennem lejligheden ad den sti hun har skabt til formålet. Sådan en må man have, når man er et ægte rodehoved. Hun samler lidt tøj op hist og her, og kyler det til vask, hvis der ellers er plads i vasketøjskurven. Så brygger hun en stærk kop te og sætter sig i vindueskarmen og kigger ud på verden, som langsomt står op.

Roses dage ser forbløffende ens ud. Hun står op, dyrker lidt yoga, nusser om sine planter og tager på arbejde. Hvis hun har aften- eller nattevagt, besøger hun gerne sin plejemor Jytte eller sin søster Bitten og yndlingsnevøen Pelle. Ellers går hun lange ture i byens grønne områder og tager ind til centrum for at kigge rundt i de lokale genbrugsbutikker. Rose er på fornavn med alle Rødekors-damerne og de inviterer hende tit ind i baglokalet til en kop kaffe. Det er noget af det hyggeligste hun ved. Rose har altid syntes, det var svært at tale med fremmede mennesker, men omgivet alverdens af fantastiske skatte, har hun altid noget at sige. Tingene derinde har sjæl, som fortjener at blive hørt og blive elsket. Rose har heldigvis et stort hjerte, med plads til at elske mange ting.

Rose ved godt hun lever et stille liv, især for en kvinde på 29. Hun har altid mest stået på sidelinjen og set til, mens hendes jævnaldrende kollegaer igennem årene festede løst, datede, fik kærester og nu slår sig ned og får børn. Rose han kun haft ét kort forhold i hele sit liv, ellers har alting drejet sig om hendes far. Nu er han død og tilbage er kun en tomhed, som hun ikke ved, hvordan hun kommer af med.

Rose har i det stille overvejet, om hun skulle blive solomor. Springe det med dating og mænd over og selv skabe en lille familie. Men Rose er ikke sikker på, at hun nogensinde vil være i stand til at give et barn en "normal" opvækst. Hvordan skulle hun kunne det, når hun selv er vokset op i et ustabilt hjem. Hendes far havde masser af kærlighed at give af, men hans liv var også fyldt med problemer og sorg over ikke at kunne være der nok for sine børn. Selvom Rose helst vil huske de gode sider af sin barndom, er hun godt klar over, hvor meget hun ligner sin far. Ville hun, på trods af al kærligheden, kunne byde et barn en opvækst, som den hun selv har haft?

Roses opvækst

Rose er født i 1991 og vokser op i en lille forstad sammen med sin far og sine to ældre søstre, Bitten og Iben. Hendes mor forlod dem, da hun var kun ét år gammel og døde nogle år senere i en trafikulykke. Det fandt Rose først ud af, da hun blev ældre. Rose husker ikke noget om sin mor, men da hun var lille legede hun nogle gange, at hun havde en usynlig mor.

Rose kan ikke huske andet end at huset var fyldt med alle fars ting. Det var bare sådan det

var. Han skrallede ødelagte møbler fra storskrald, samlede på tomme flasker og købte store partier af mad gennem tilbudsaviser, som de aldrig fik brugt op. Engang kom han hjem med tre udstoppede ræve, som Rose døbte Ariel, Jasmin og Bongo. Det var en svær situation for en enlig far med tre børn, men Rose har altid følt, at han gjorde sit bedste.

Rose og hendes far var meget tæt knyttede. Hun kunne altid få hans tid og hans opmærksomhed, selv i de perioder hvor han havde det rigtig svært. Frem til hun var 6 år sov hun i hans seng hver nat og de fandt tryghed i hinandens nærvær. Hendes søstre oplevede barndommen meget anderledes. Det var tydeligt at Bitten ikke brød sig om at bo i huset sammen med dem. Hun skændtes med Iben og faren om alting og langede ud efter Rose når hun forsøgte at glatte ud. Bitten virkede ikke interesseret i et tæt søsterbånd, selv om der kun var to år mellem dem. Iben derimod forstod alt for godt vigtigheden i at holde sammen på familien. I lange perioder fungerede hun som en praktisk mor mere end en søster. Det var ofte hende som lavede mad, vaskede tøj og hjalp Rose med skolen. Iben kunne være rigtig hård, men hun og Rose fandt et fællesskab, i sammen at passe på deres far.

For Iben var tingene noget hun måtte leve med og for Bitten var de en kilde til afsky. Rose derimod, syntes at tingene var et eventyr – det er i hvert fald sådan hun husker det i dag. Rose og far havde mange fantastiske lege med og omkring tingene. Hun kunne få lov til at røre ved tingen og flytte på dem, på en måde som Iben og Rose ikke kunne. Hjemmet var nogle gange lidt klamt, men det var aldrig kedeligt. Det var først da Rose kom i skole, hun opdagede, at andre mennesker ikke boede som dem og at huset altid skulle forblive en dyb hemmelighed. Det var i mødet med omverden, Rose lærte, at hun burde skamme sig over sit hjem.

Da Iben flyttede hjemmefra begyndte tingene for alvor at skride. Deres far var inde i periode med depression og ikke engang Rose kunne kommunikere ordentligt med ham. Hun var 13, Bitten var 15 og de kæmpede for at få hverdagen til at hænge sammen. Måske var det meget godt, at Iben ringede til kommunen, selv om det føltes som et svigt. Der kom en sagsbehandler på besøg, for at snakke med far og for at tage et kig på deres hjem. Det var første gang i mange år, at en fremmed var indenfor og damen så helt bleg ud da hun gik. Far og kommunen blev enige om, at de skulle flytte for en periode og en grå torsdag, blev de begge to hentet af Jytte og kørt ud til hendes hus på landet. Bitten lovede Rose, at de skulle bo sammen, selv om hun egentlig havde fået mulighed for at få sin egen lejlighed af kommunen. Men Bittens løft holdt ikke længe.

Hun skiftede mening på dag to og efterlod Rose alene hos den fremmede Jytte.

I starten var det svært for hende at falde til. Barndommens leg forsvandt og Rose blev opslugt af en mørk alvor, som hun ikke kunne rystet af sig. Heldigvis blev Jytte en stor støtte i Roses liv, også selv om Rose både gange stak af flere gange og ødelagde en radiator med vilje, så de fik en vandskade. Jytte var et tålmodigt menneske, som både kunne være kærlig og tale med store bogstaver. Hun støttede Rose gennem 9.klasse og hjalp hende senere gennem sygeplejeskolen. Jytte forstod også Roses behov for at flytte hjem igen, da hun blev 18. Hendes far havde været indlagt on-and-off siden hun og Bitten blev fjernet og Rose følte en stærk trang til at passe på ham – som han passede på hende da hun var lille.

Rose boede sammen med sin far til hun var 22. Derefter fik hun sin lille lejlighed i samme by. Hun støttede ham gennem flere oprydningsforsøg, men måtte se ham opgive det gang på gang. Tingene havde bare et for stærkt greb i ham. Hun fortalte ikke sine søstre om alle hans forskellige op og nedture – de var alligevel ikke interesserede. Det var først da han blev rigtig syg, Iben og Bitten for alvor begyndte at være der for ham igen. Især Iben have en lang periode brug for at trække sig fra familien. Rose forstod hende godt, men Bitten har aldrig kunne slippe sin vrede. Bitten opgav aldrig kontakten til Rose eller far. Hun har hele tiden være ærlig omkring sin dårlig samvittighed over at hun flyttede fra Jytte. Det sætter Rose pris på - hun forstår godt Bittens valg. Selv om Bitten og Rose har haft deres uoverensstemmelser, er de med alderen kommet tættere på hinanden. Især efter at Bitten har fået Pelle, som Rose knuselsker.

Da deres far døde, arvede Rose, Iben og Bitten huset. Ingen af dem har lyst eller råd til at købe ejendommen, så nu skal den gøres klar til salg. Iben har foreslået, de betaler nogen for rydde. det, men det nægter Rose. Hun vil have lov til at sige ordentligt farvel til sit barndomshjem og få alle de vigtigste minder med hjem Nu mødes de tre søstre, for at sige et endegyldigt farvel til tingene i deres fars hus.

Kære spiller. Dette er din rolle nu og det er op til dig at finde frem, til hvilken version af Rose du har lyst til at være. Hvis du har brug for at bliver guidet i dit spil, kan du bruge nedstående punkter.

Rose vil minutiøst gennemgå hele huset og føle alle genstandene med hjertet

- Hvorfor har hun så svært ved at give slip på tingene?
- Er hun ved at blive som sin far?

Rose var der for deres far, hele vejen til det sidste

- Konfronterer hun sine søstre med deres fravær?
- Hvordan udfylder Rose det tomrum han har efterladt?

Rose vil helst kun huske de gode minder

- Hvad sker der når hun bliver mindet om de mange svigt?
- Kan hun overbevise sine søstre om, at der også var gode tider?

Bitten kan stadig ikke tilgive Iben

- Går Rose ind og mægler imellem dem?

Rose har altid prøvet at forstå og acceptere sine søstres valg

- Bærer hun alligevel rundt på gammelt nag?

IBEN

Iben (35) er Roses ældste storesøster. Hun har haft meget lidt kontakt med familien i en lang periode, men er for alvor kommet tilbage nu. Iben er forfatter og har udgivet tre bøger, som Rose ikke har haft tid til at læse. Rose har flere gange besøgt Iben og hendes kæreste Hannah, som Rose virkelig godt kan lide. Desværre virker det som om forholdet er et dårligt sted i øjeblikket. Iben taler i hvert fald ikke så meget om Hannah, som hun plejer. Da Iben flyttede hjemmefra, var det som om hun slettede alle de gode barndomsminder og Rose håber på at de kan genopdage nogle af dem sammen.

BITTEN

Bitten (31) er Roses yngste storesøster. Hun er alt det Rose ikke er, ekstrovert, socialt aktiv og populær. Bitten lever af at af være blogger og influencer og Rose følger ivrigt med på de sociale medier, hvor Bitten viser sin familie og sit top-tredy hjem frem. Her kan man se hvordan Bitten eksperimenterer med sin stil og udfolder sig kreativt – alt det hun savnede som barn. Rose er glad på Bittens vegne, men det har også har gjort ondt, at se Bitten have alle de ting, som Rose selv går og drømmer om i det skjulte. I øjeblikket står Bitten står midt i en krise. Hun og kærsten Markus er gået fra hinanden, ligesom de var blevet færdige med at renovere deres drømmehus.